

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

Codul silvic

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră și neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990 sau incluse în acestea ulterior, în condițiile legii, constituie, indiferent de natura dreptului de proprietate, *fondul forestier național*.

(2) Potrivit alin.(1), fondul forestier național include:

- a) pădurile;
- b) terenurile în curs de regenerare și plantațiile înființate în scopuri forestiere;
- c) terenurile destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite în condițiile legii a fi împădurite;
- d) terenurile care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante-mamă;
- e) terenurile care servesc nevoilor de producție silvică: culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;

f) terenurile care servesc nevoilor de administrație silvică: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje, terenuri date în folosință temporară personalului silvic;

g) terenurile ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;

h) iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice;

i) perdelele forestiere de protecție;

j) jnepenișurile;

k) pășunile împădurite cu consistența mai mare sau egală cu 0,4, calculată numai pentru suprafața ocupată efectiv de vegetația forestieră.

(3) Toate terenurile incluse în fondul forestier național sunt terenuri cu destinație forestieră.

Art. 2. – (1) Sunt considerate *păduri*, în sensul prezentului cod, și sunt incluse în fondul forestier național terenurile cu o suprafață de cel puțin 0,25 ha, acoperite cu arbori; arborii trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație.

(2) Termenul *pădure* include:

a) pădurile cuprinse în amenajamentele silvice la data de 1 ianuarie 1990, precum și cele incluse ulterior în acestea, în condițiile legii;

b) perdelele forestiere de protecție;

c) jnepenișurile;

d) pășunile împădurite cu consistența mai mare sau egală cu 0,4, calculată numai pentru suprafața ocupată efectiv de vegetația forestieră.

Art. 3. – (1) Fondul forestier național este, după caz, proprietate publică sau privată, și constituie bun de interes național.

(2) Dreptul de proprietate asupra terenurilor care constituie fondul forestier național se exercită în conformitate cu dispozițiile prezentului cod.

Art. 4. – În sensul prezentului cod, definițiile termenilor utilizați sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul cod.

Art. 5. – Principiile care stau la baza gestionării durabile a pădurilor sunt următoarele:

- a) promovarea practicilor care asigură gestionarea durabilă a pădurilor;
- b) asigurarea integrității fondului forestier și a permanenței pădurii;
- c) majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri;
- d) politici forestiere stabile pe termen lung;
- e) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- f) primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;
- g) creșterea rolului silviculturii în dezvoltarea rurală;
- h) promovarea tipului natural fundamental de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- i) armonizarea relațiilor dintre silvicultură și alte domenii de activitate;
- j) sprijinirea proprietarilor de păduri și stimularea asocierii acestora;
- k) prevenirea degradării ireversibile a pădurilor, ca urmare a acțiunilor umane și a factorilor de mediu destabilizatori.

Art. 6. – (1) Fondul forestier național este supus regimului silvic.

(2) Vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național este supusă normelor tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementărilor privind circulația materialului lemnos.

(3) Recoltarea și valorificarea lemnului din vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național sunt la latitudinea proprietarilor, cu respectarea prevederilor alin. (2).

(4) Persoanele juridice și instituțiile publice care beneficiază, sub raport economic, ecologic sau social, de efectele funcției de protecție a pădurilor învecinate, altele decât cele aflate în proprietate, plătesc contravaloarea acestor funcții, potrivit prevederilor reglementate prin lege specială.

Art.7. – (1) După forma de proprietate, fondul forestier național poate fi:

- a) fond forestier proprietate publică a statului;

b) fond forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;

c) fond forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice;

d) fond forestier proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale.

(2) Fondul forestier proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale cuprinde pășunile împădurite, incluse în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale care, prin efectul prezentului cod, se includ în fondul forestier național.

(3) Este interzisă trecerea terenurilor forestiere din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

(4) Este interzisă includerea pădurilor în intravilan.

Art. 8. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură reprezintă autoritatea de stat în domeniul silviculturii.

Art. 9. – (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură înființează structuri teritoriale de specialitate.

(2) Denumirea și regulamentul de organizare și funcționare a structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea acesteia.

(3) Personalul tehnic de specialitate din structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se dimensionează în raport cu suprafața fondului forestier și cu numărul de proprietari.

(4) Pentru o suprafață de cel mult 12.000 ha fond forestier, în cadrul structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură trebuie încadrat un inginer silvic.

(5) Subunitățile silvice ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se înființează la nivel teritorial sau județean, având suprafața minimă a fondului forestier, după cum urmează:

a) 60.000 ha în zona de câmpie;

b) 120.000 ha în zona de deal;

c) 180.000 ha în zona de munte.

TITLUL II

Administrarea fondului forestier național

Art. 10. – (1) Este obligatorie administrarea, precum și asigurarea serviciilor silvice, după caz, a tuturor pădurilor, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice.

(2) Administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare *occoale silvice*, care sunt de două tipuri:

a) ocoale silvice de stat - din structura Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, care administrează păduri proprietate publică a statului și care sunt înființate de aceasta;

b) ocoale silvice private care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ-teritoriale, de persoanele fizice ori de persoanele juridice care au în proprietate fond forestier sau de asociații constituite de către acestea.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin.(2) sunt de interes public și pot administra sau asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte proprietăți, pe bază de contracte.

Art. 11. – (1) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează de Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, regie autonomă de interes național, aflată sub autoritatea statului prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Fondul forestier proprietate publică a statului nu poate fi concesionat, cu excepția terenurilor aferente activelor vândute de Regia Națională a Pădurilor – Romsilva.

(4) Regia Națională a Pădurilor – Romsilva poate să desfășoare, în fondul forestier proprietate publică a statului pe care îl administrează, activități nespecifice administrării acestuia, numai în condițiile legii.

(5) Regia Națională a Pădurilor – Romsilva are dreptul de a utiliza terenuri forestiere proprietate publică a statului, pe care le administrează, și pentru înființarea de crescătorii de vânat și complexuri de vânătoare, în condițiile legii.

(6) Terenurile achiziționate de Regia Națională a Pădurilor – Romsilva din fonduri publice și din fondul de conservare și regenerare

devin fond forestier proprietate publică a statului și se intabulează ca atare.

(7) Veniturile Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva se constituie din:

a) valorificarea produselor fondului forestier și din alte activități economice specifice;

b) administrarea altor păduri, prestări de servicii și închirieri de bunuri, în condițiile legii;

c) despăgubiri, potrivit legii;

d) donații, potrivit legii;

e) contravaloarea efectelor funcțiilor de protecție a pădurilor;

f) compensații acordate de la bugetul de stat;

g) alte surse, potrivit legii.

(8) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează și de institute publice de cercetare sau de instituții de învățământ de stat cu profil silvic.

Art. 12. – Fondul forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale se administrează prin ocoale silvice private care funcționează ca regii autonome de interes local cu specific exclusiv silvic sau pe bază de contracte cu ocoale silvice din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva.

Art. 13. – (1) Pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice administrarea și/sau serviciile silvice, după caz, se realizează prin ocoale silvice private, care funcționează similar asociațiilor și fundațiilor, sau pe bază de contract cu alte ocoale silvice.

(2) Ocoalele silvice private prevăzute la alin.(1) se pot constitui atât de proprietari, cât și de asociații ale acestora și pot funcționa în subordinea unor structuri silvice de rang superior.

(3) Structurile silvice de rang superior dobândesc personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice.

Art. 14. – (1) Ocoalele silvice private prevăzute la art. 12 și 13 au personalitate juridică, întocmesc balanță, bilanț contabil propriu, au buget anual de venituri și cheltuieli distinct, de care dispun.

(2) Bugetul anual de venituri și cheltuieli se aprobă de proprietarul unic, consiliul local sau adunarea generală, după caz, la propunerea ocolului silvic.

(3) Conducerea și reprezentarea legală a ocolului silvic sunt asigurate de șeful de ocol silvic, numit sau revocat de proprietarul unic, consiliul local sau adunarea generală, după caz, cu avizul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(4) Șefii ocoalelor silvice prevăzute la art. 10 alin.(2) și directorii structurilor silvice de rang superior trebuie să aibă activitate de minimum 5 ani, respectiv 8 ani ca ingineri cu studii superioare silvice în domeniul silviculturii.

Art. 15. – (1) Ocoalele silvice prevăzute la art.10 alin.(2) se autorizează prin înscriere în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Ocoalele silvice private sunt de utilitate publică și dobândesc personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice.

(3) Pentru dobândirea personalității juridice, ocoalele silvice prevăzute la alin.(2) încheie în prealabil actul constitutiv și statutul în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(4) Conținutul Registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, modelul documentelor de constituire, organizare și funcționare, procedura de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și atribuțiile acestora se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(5) Veniturile ocoalelor silvice prevăzute la alin.(2) se pot constitui din:

- a) valorificarea produselor fondului forestier;
- b) prestări de servicii și închirieri de bunuri, în condițiile legii;
- c) contravaloarea efectelor funcțiilor de protecție a pădurilor;
- d) cotizația anuală a proprietarilor care le-au constituit;
- e) tarifele percepute pentru serviciile prestate;
- f) donații, potrivit legii;
- g) compensații acordate de la bugetul de stat sau local;
- h) alte surse, în condițiile legii.

Art. 16. – (1) Administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură cu respectarea principiului teritorialității.

(2) Ocolul silvic care deține suprafața majoritară în cadrul unei localități este obligat, la cerere, să asigure, pe bază de contract, serviciile silvice pentru toți proprietarii de fond forestier din localitatea respectivă, care nu și-au constituit ocol silvic privat.

(3) În cazuri justificate, ocoalele silvice private pot asigura servicii silvice și pentru fondul forestier proprietate publică a statului, amplasat în raza de competență a acestora, responsabilitatea administrării suprafețelor respective revenind ocoalelor silvice din structura Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva.

Art. 17. – (1) Respectarea regimului silvic este obligatorie pentru toți deținătorii de fond forestier.

(2) Proprietarii fondului forestier au următoarele obligații în aplicarea regimului silvic:

a) să asigure întocmirea și respectarea amenajamentelor silvice;
b) să asigure paza și integritatea fondului forestier;
c) să realizeze lucrările de regenerare a pădurii;
d) să realizeze lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor;
e) să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor;

f) să asigure respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor;

g) să exploateze masa lemnoasă numai după punerea în valoare, autorizarea parchetelor și eliberarea documentelor specifice de către personalul abilitat;

h) să asigure întreținerea și repararea drumurilor forestiere pe care le au în administrare sau în proprietate;

i) să delimiteze proprietatea forestieră în conformitate cu actele de proprietate și să mențină în stare corespunzătoare semnele de hotar;

j) să notifice structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 60 zile, cu privire la transmiterea proprietății asupra terenurilor forestiere.

(3) În cazul administrării pădurilor prin ocoale silvice autorizate, obligațiile prevăzute la alin.(2) aparțin acestora.

Art. 18. – Proprietarii vegetației forestiere din afara fondului forestier au următoarele obligații:

- a) să respecte normele tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementările privind circulația materialelor lemnoase;
- b) să asigure îngrijirea și protecția vegetației forestiere, precum și combaterea dăunătorilor acesteia.

TITLUL III

Gestionarea durabilă a pădurilor

CAPITOLUL I

Amenajarea pădurilor

Art. 19. – (1) Modul de gestionare a fondului forestier național se reglementează prin amenajamente silvice.

(2) Țelurile de gospodărire a pădurii se stabilesc prin amenajamente silvice în concordanță cu obiectivele ecologice și social-economice și cu respectarea dreptului de proprietate asupra pădurilor, exercitat potrivit prevederilor prezentului cod.

Art. 20. – (1) Amenajamentele silvice se elaborează la nivelul ocoalelor silvice pe unități de producție și/sau de protecție, cu respectarea normelor tehnice de amenajare.

(2) Normele tehnice prevăzute la alin.(1) se elaborează de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, cu respectarea următoarelor principii:

- a) principiul continuității recoltelor de lemn;
- b) principiul eficacității funcționale;
- c) principiul asigurării conservării și ameliorării biodiversității;
- d) principiul economic.

(3) Perioada de valabilitate a amenajamentului silvic este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 sau de 10 ani.

(4) Pe perioada de valabilitate a unui amenajament silvic este interzisă elaborarea altui amenajament silvic pentru pădurea respectivă sau pentru o parte din aceasta, cu excepția cazurilor prevăzute în normele tehnice.

(5) Din amenajamentul silvic întocmit în conformitate cu prevederile alin.(1) se realizează, după caz, câte un extras pentru fiecare proprietate.

(6) Semnele de hotar se stabilesc prin normele tehnice pentru amenajarea pădurilor și reprezintă baza de referință a cadastrului forestier.

(7) Grănițuirea pădurii respectă principiile stabilite de Codul civil și nu se aplică în interiorul acesteia.

Art. 21. – (1) Elaborarea amenajamentelor silvice se face în concordanță cu prevederile planurilor de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii.

(2) Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Amenajamentele silvice se elaborează prin unități specializate atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, iar contravaloarea lor se suportă de:

a) administratorul fondului forestier proprietate publică a statului;

b) proprietar, pentru suprafețe mai mari de 100 ha.

(4) Cheltuielile privind elaborarea amenajamentelor silvice se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru suprafețe de maximum 100 ha din fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt cuprinse în asociații.

(5) Metodologia de decontare a cheltuielilor prevăzute la alin.(4) se stabilește prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al conducătorului autorității publice centrale pentru finanțe publice.

(6) Amenajamentele silvice pentru fondul forestier proprietate publică a statului se elaborează de institute de specialitate atestate și se suportă de administratorul fondului forestier proprietate publică a statului.

Art. 22. – (1) Amenajamentele silvice și modificările acestora sunt aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Anual, în perioada 1-31 ianuarie, ocoalele silvice, structurile silvice de rang superior și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, după caz, sunt obligate să transmită subunităților silvice teritoriale din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură situația comparativă între prevederile amenajamentului silvic și lucrările

silviculturale efectiv realizate în anul anterior, la nivel de unitate de producție și de unitate amenajistică.

(3) Modelul-cadru de raportare pentru situația comparativă prevăzută la alin.(2) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 23. – (1) Pădurile, astfel cum sunt definite de prezentul cod, care, anterior intrării în vigoare a acestuia, au făcut parte din categoria vegetație forestieră din afara fondului forestier, se integrează în unități de producție și/sau de protecție existente ori se constituie în unități de producție și/sau de protecție noi, dacă sunt îndeplinite condițiile impuse de normele tehnice pentru amenajarea pădurilor.

(2) Obligația identificării pădurilor prevăzute la alin.(1), până la momentul amenajării lor în conformitate cu prevederile prezentului cod, revine structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod.

Art. 24. – (1) În cazul vegetației forestiere din afara fondului forestier și a altor terenuri, proprietarul poate opta pentru includerea lor în fondul forestier, situație în care se întocmește amenajament silvic în condițiile prezentului cod.

(2) Schimbarea destinației terenurilor prevăzute la alin.(1) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și este scutită de taxe și impozite.

Art. 25. – (1) În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

a) grupa I, care cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, a solului, a climei și a obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri de ocrotire a genofondului și a ecofondului, precum și pădurile din ariile naturale protejate de interes național;

b) grupa a II-a, care cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție, în care se urmăresc realizarea masei lemnoase de calitate superioară și a altor produse ale pădurii, precum și, concomitent, protecția calității factorilor de mediu.

(2) Modul de gestionare a pădurilor din fiecare grupă se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite, stabilite prin amenajamentele silvice.

CAPITOLUL II

Conservarea biodiversității

Art. 26. – Conservarea biodiversității ecosistemelor forestiere implică măsuri de gestionare durabilă, prin aplicarea de tratamente intensive, care promovează regenerarea naturală a speciilor din tipul natural fundamental de pădure și prin conservarea pădurilor virgine și cvasivirgine.

Art. 27. – (1) Constituirea de arii naturale protejate de interes național, care cuprind și păduri, se realizează potrivit prevederilor legale, cu avizul prealabil al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Ocolul silvic care administrează pădurile situate în interiorul unui parc natural sau parc național are prioritate în dobândirea dreptului de a administra ariile naturale protejate respective, în condițiile legii, dacă suprafața pădurilor reprezintă mai mult de 50% din suprafața acestora.

(3) Amenajamentele silvice întocmite și aprobate, în condițiile legii, pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planului de management, iar modificarea lor se aprobă numai potrivit prevederilor art.22 alin.(1).

CAPITOLUL III

Reconstrucția ecologică, regenerarea și îngrijirea pădurilor

Art. 28. – (1) Reconstrucția ecologică, regenerarea și îngrijirea pădurilor se realizează în concordanță cu prevederile amenajamentelor silvice și/sau ale studiilor de specialitate, studii fundamentate în conformitate cu normele tehnice specifice.

(2) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se conservarea genofondului și a ecofondului, realizarea de arborete de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de acestea a funcțiilor de protecție.

(3) Se exceptează de la prevederile alin.(2) arboretele de plop indigeni, de salcie, de salcâm, precum și zăvoaiele în care este admis regimul crângului.

Art. 29. – (1) Tăierile rase sunt admise numai în arboretele de molid, pin, salcâm, plop, salcie și în zăvoaie, precum și în cazul substituirii ori refacerii unor arborete, în care nu este posibilă aplicarea altor tratamente.

(2) În situațiile prevăzute la alin.(1), mărimea suprafeței tăiate ras este de maximum 3 ha. Între suprafețele tăiate ras se va păstra o distanță de minimum două înălțimi de arbori.

(3) În situația apariției de produse accidentale, mărimea parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care s-a manifestat factorul dăunător și de modul de intervenție pentru înlăturarea efectelor generate de acesta.

(4) Realizarea unei tăieri rase, prin alăturare cu o altă tăiere rasă, este permisă numai după închiderea stării de masiv în suprafață tăiată anterior; dacă starea de masiv nu este încheiată într-o perioadă de 7 ani de la prima tăiere rasă este permisă alăturarea, cu condiția asigurării împăduririi integrale a suprafeței tăiate anterior.

(5) Tăierile rase în parcurile naționale sunt interzise.

Art. 30. – (1) Lucrările de reîmpădurire și de completare a regenerărilor naturale se execută în termen de cel mult două sezoane de vegetație de la tăierea unică sau definitivă.

(2) Lucrările de regenerare, întreținere a semințișurilor și a plantațiilor și de îngrijire a arboretelor trebuie astfel executate, încât să se realizeze compozițiile-țel stabilite prin amenajamentele silvice și/sau prin studiile de specialitate.

(3) Compoziția, schemele și tehnologiile de împădurire se stabilesc potrivit prevederilor din normele tehnice de specialitate și/sau ale studiilor de specialitate aprobate.

(4) Regenerarea se consideră încheiată la realizarea stării de masiv.

Art. 31. – Modalitățile de producere, de comercializare și de utilizare a materialelor forestiere de reproducere se stabilesc prin lege specială, în concordanță cu prevederile europene în domeniu.

Art. 32. – (1) În cazul în care proprietarul nu își îndeplinește obligația prevăzută la art.17 alin.(2) lit.c) din motive imputabile, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, după somație, asigură, prin ocoale silvice sau prin societăți comerciale atestate,

executarea lucrărilor de împădurire și de întreținere, pe bază de deviz, până la închiderea stării de masiv, contravaloarea acestor lucrări fiind suportată de proprietar.

(2) Devizul lucrărilor prevăzut la alin.(1), întocmit de ocolul silvic sau de societatea comercială atestată și aprobat de unitățile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, se comunică proprietarului.

(3) Devizul prevăzut la alin.(1), acceptat în mod expres sau necontestat de proprietar în termen de 30 de zile calendaristice, constituie temei pentru executarea lucrărilor de regenerare.

(4) Contravaloarea lucrărilor de regenerare efectuate și recepționate în conformitate cu devizul aprobat este suportată de la bugetul de stat, până la recuperarea creanței de la proprietar.

(5) Creanța prevăzută la alin.(4) se recuperează prin executare silită, potrivit procedurii de recuperare a creanțelor bugetare, cu prioritate asupra terenului regenerat.

Art. 33. – (1) Administratorul fondului forestier proprietate publică a statului și proprietarii de păduri au obligația să înființeze fondul de conservare și regenerare a pădurilor, purtător de dobândă, neimpozabil, deductibil fiscal, având regimul rezervelor fiscale. Fondul se află la dispoziția și în contul administratorului sau al prestatorului de servicii silvice.

(2) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin.(1) se constituie din următoarele resurse:

a) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier proprietate publică a statului;

b) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din fondul forestier proprietate publică a statului;

c) 50% din cuantumul chiriei pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier proprietate publică a statului;

d) contravaloarea despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate publică;

e) 50% din cuantumul despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate privată;

f) 15 - 25% din valoarea masei lemnoase autorizate spre exploatare, provenită din produse principale și accidentale I, calculată la

nivelul prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior; pentru pădurile proprietate publică a statului, nivelul procentului anual se stabilește de Regia Națională a Pădurilor – Romsilva; pentru celelalte forme de proprietate forestieră, nivelul procentului anual se stabilește, după caz, de ocoalele silvice prevăzute la art.10 alin.(2). Această sumă se virează de către cumpărătorii/titularii autorizațiilor de exploatare direct în contul administratorului sau prestatorului de servicii silvice;

g) sumele reprezentând cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere pentru terenurile ocupate temporar din fondul forestier proprietate publică a statului;

h) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor;

i) alocații de la bugetul de stat.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin.(1) se folosește pentru:

a) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri;

b) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;

c) reinstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din fondul forestier;

d) efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și de îngrijire a culturilor tinere existente;

e) efectuarea lucrărilor în resursele genetice forestiere înscrise în Catalogul național al materialelor forestiere de reproducere;

f) acoperirea cheltuielilor ocazionate de refacerea pădurilor afectate de calamități;

g) efectuarea lucrărilor de îngrijire a arboretelor tinere, degajări și curățiri;

h) cumpărarea de terenuri, în conformitate cu metodologia de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești.

(4) Alimentarea fondului de conservare și regenerare a pădurilor se face la data la care resursele prevăzute la alin.(2) devin exigibile.

(5) Evidența fondului de conservare și regenerare a pădurilor se ține pe proprietar.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la sfârșitul anului calendaristic se raportează în anul următor, cu aceeași destinație, cu excepția celor prevăzute la alin.(2) lit.i).

(7) În cazul fondului forestier proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pentru destinațiile prevăzute la alin.(3) lit.a)-d), sumele rămase disponibile după reținerea impozitului se pot restitui proprietarului, la cerere.

(8) Lucrările prevăzute a fi finanțate din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pot fi realizate și cu resurse financiare din afara acestuia.

CAPITOLUL IV

Asigurarea integrității fondului forestier național

Art. 34. – (1) Terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia.

(2) Proprietatea forestieră nu poate fi divizată sub limita de 1 ha.

(3) În cazul în care, prin deschiderea unei succesiuni, datorită numărului de moștenitori, se creează posibilitatea nerespectării prevederilor alin.(2), se constituie moștenirea în favoarea unui/unor moștenitor/moștenitori, la nivelul minim prevăzut în prezentul cod, cu plata de sultă de către cel/cei în favoarea căruia/căroră s-a constituit moștenirea.

Art. 35. – Reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă.

Art. 36. – (1) Prin excepție de la prevederile art.35, este permisă reducerea suprafeței fondului forestier național prin scoatere definitivă, pentru realizarea obiectivelor de interes național, declarate de utilitate publică, în condițiile legii.

(2) La cerere, solicitantul terenului pe care urmează a fi realizate obiectivele prevăzute la alin.(1) poate compensa suprafața ocupată cu terenuri echivalente ca suprafață și bonitate, caz în care nu se mai plătește contravaloarea terenului scos din fondul forestier național, dar se achită anticipat celelalte obligații bănești.

(3) Compensarea prevăzută la alin.(2) se realizează în echivalență valorică, în condițiile în care suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier.

Art. 37. – (1) Pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de obiective:

- a) necesare exploatării următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri și ape minerale;
- b) structuri de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică, unități de cult, obiective sociale, sportive și medicale, construcții hidrotehnice de interes local, surse de apă potabilă;
- c) locuințe sau case de vacanță, numai în fondul forestier proprietate privată;
- d) obiective instalate în fondul forestier înainte de anul 1990, cuprinse în amenajamentele silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990, la categoria *ocupații și litigii*.

(2) Amplasarea obiectivelor prevăzute la alin.(1) lit.c) se face cu respectarea următoarelor condiții, care trebuie îndeplinite cumulativ:

- a) construcția și terenul pe care se amplasează sunt proprietatea aceleiași persoane;
- b) suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din fondul forestier, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea este de maximum 5% din suprafața proprietății forestiere, dar nu mai mare de 200 m².

(3) Compensarea prevăzută la alin.(1) se realizează fizic cu un teren care are de cinci ori valoarea terenului care se scoate definitiv din fondul forestier, iar suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât de trei ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier.

(4) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin.(1) trebuie să fie numai din afara fondului forestier național, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 ha, acesta poate să nu fie limitrof fondului forestier, dar trebuie să fie compact. Nu se poate compensa cu terenuri situate în zona alpină și subalpină.

(5) Pentru terenurile prevăzute la alin.(4), este obligatorie înscrierea în amenajamentele silvice și asigurarea administrării sau serviciilor silvice în termen de 30 zile de la data aprobării

scoaterii definitive din fondul forestier, precum și împădurirea în maximum două sezoane de vegetație.

(6) Nu se admite compensarea cu terenuri limitrofe perdelelor forestiere de protecție.

(7) În județele în care suprafața fondului forestier este sub 16% din suprafața județului, compensarea se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.

(8) Terenurile scoase definitiv din fondul forestier și terenurile primite în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc.

Art. 38. – (1) Terenurile scoase definitiv din fondul forestier național devin proprietatea beneficiarului în momentul efectuării operațiunii de predare-primire și dobândesc destinația pe care acesta a solicitat-o și care i-a fost aprobată.

(2) Se exceptează de la prevederile art.37 terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate protecției și întreținerii liniei de frontieră.

(3) Schimbarea destinației obiectivului construit pe terenul care a făcut obiectul scoaterii definitive din fondul forestier național, mai devreme de 5 ani, determină abrogarea ordinului ministrului sau hotărârii Guvernului de aprobare și aducere la starea inițială a terenului scos din fondul forestier pe cheltuiala beneficiarului aprobării.

Art. 39. – (1) Ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier este permisă numai pe o perioadă determinată de timp, în scopul realizării obiectivelor din categoria celor prevăzute la art.36 și art.37 alin.(1) lit.a) și cu asigurarea plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul aprobării de scoatere din fondul forestier pentru obiectivul respectiv.

(2) Perioada de timp pentru care poate fi aprobată ocuparea temporară prevăzută la alin.(1) este de maximum 10 ani.

(3) Chiria aferentă fiecărui an se plătește până la data de 31 ianuarie a anului pentru care se datorează și se calculează conform prevederilor legale în vigoare la data de 1 ianuarie.

(4) În cazul în care, pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art.37 alin.(1) lit.b)-c), sunt necesare și alte terenuri adiacente pentru organizarea de șantier, acestea vor putea fi ocupate temporar, pe o

perioadă de maximum un an și în cuantum de cel mult 10% din suprafața solicitată a fi scoasă definitiv din fondul forestier.

(5) Perioada pentru care se aprobă ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier include și perioada necesară executării lucrărilor pentru redarea terenurilor în condiții apte de a fi împădurite.

Art. 40. – Solicitățile de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier, în condițiile prevăzute la art.36-39, cu acordul proprietarului și avizate favorabil de ocolul silvic care asigură administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, de Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în cazul terenurilor din fondul forestier proprietate publică a statului și de subunitățile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, se aprobă de:

a) conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru suprafețe de până la 10 ha, cu posibilitatea delegării de competență conducătorilor subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, până la suprafața de 1 ha;

b) Guvern, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru suprafețe de peste 10 ha.

Art. 41. – (1) Pentru terenurile scoase definitiv din fondul forestier, în cazurile prevăzute la art.36 și art.37, obligațiile bănești sunt următoarele:

a) taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier, care se achită anticipat emiterii aprobării de scoatere definitivă și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate

privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea obiectivelor dezafectate; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar pentru celelalte categorii de proprietate forestieră se achită proprietarului;

e) cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, numai pentru cazurile prevăzute la art.36 alin.(2) și art.37 alin.(1), sume care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Obligațiile bănești prevăzute la alin.(1) lit.b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului scos din fondul forestier.

Art. 42. – (1) Pentru terenurile care se ocupă temporar din fondul forestier, în cazurile prevăzute la art.39, obligațiile bănești sunt următoarele:

a) garanția, echivalentă cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier cu compensare, care se achită anticipat emiterii aprobării și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) chiria, care se achită proprietarului, în cazul fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, respectiv al celui proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, 50% din chirie se depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor și 50% se achită administratorului;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, contravaloarea pierderii de creștere se achită administratorului, care o depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate de pe terenurile respective; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar în celelalte cazuri se achită proprietarului;

e) cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Obligațiile bănești prevăzute la alin.(1) lit.b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului scos din fondul forestier.

Art. 43. – Metodologia de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești prevăzute la art.33 alin.(3) lit.h), art.41 și art.42 se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 44. – Masa lemnoasă rezultată în urma defrișării vegetației forestiere de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din fondul forestier revine proprietarului, în cazul fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, respectiv proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și administratorului, în cazul fondului forestier proprietate publică a statului.

Art. 45. – (1) Administratorul pădurilor proprietate publică a statului ia măsuri de lichidare a enclavelor și de corectare a perimetrului pădurilor prin schimburi și/sau cumpărări de terenuri în numele statului, pe bază de acte autentice.

(2) Terenurile care fac obiectul schimbului dobândesc situația juridică și destinația terenurilor pe care le schimbă.

(3) Metodologia de achiziționare prin cumpărare, schimb sau donație de către stat, prin Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și ceilalți administratori ai terenurilor ce pot fi incluse în fondul forestier proprietate publică a statului se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(4) La realizarea schimbului se are în vedere echivalența valorică a terenurilor, evaluarea acestora făcându-se pe baza metodologiei prevăzute la art.43.

(5) Statul are drept de preempțiune la cumpărarea de păduri care constituie enclave în fondul forestier proprietate publică a statului sau sunt limitrofe acestuia, la preț și în condiții egale.

(6) Vânzătorul are obligația de a înștiința în scris administratorul pădurilor proprietate publică a statului despre intenția de vânzare, acesta din urmă putându-și exercita dreptul de preempțiune în termen de 30 de zile de la înștiințare.

(7) În cazul în care administratorul pădurilor proprietate publică a statului nu își manifestă în scris intenția de cumpărare, în termenul prevăzut la alin.(6), vânzarea terenului este liberă.

(8) Nerespectarea de către vânzător a obligației prevăzute la alin.(6) atrage nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare încheiat.

Art. 46. – (1) Pentru realizarea schimbului de terenuri în situațiile în care unul dintre terenuri este proprietate publică a statului, schimbul trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să conducă la eliminarea de enclave din fondul forestier proprietate publică a statului;

b) să determine comasarea terenurilor forestiere proprietate publică a statului;

c) să asigure majorarea suprafețelor împădurite din zonele deficitare în păduri.

(2) Schimbul de terenuri prevăzut la alin.(1) se inițiază de administratorul pădurilor proprietate publică a statului și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Schimbul de terenuri se poate realiza numai în cadrul aceluiași județ, cu excepția cazurilor în care intră în fondul forestier terenuri cu destinație agricolă din zonele deficitare în păduri.

(4) Schimbul se realizează numai cu fond forestier, cu excepția situațiilor prevăzute la alin.(1) lit.a) și c), în care schimbul se poate face cu terenuri cu altă destinație.

Art. 47. – (1) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră, pe perioada de aplicare a amenajamentului silvic, în altă categorie de folosință silvică se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră de la folosința *pădure* la altă categorie de folosință silvică se face cu plata unei taxe echivalente cu taxa de scoatere definitivă din fondul forestier, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(3) Fac excepție de la prevederile alin.(2) terenurile destinate construcției de drumuri forestiere și înființării de pepiniere silvice.

CAPITOLUL V

Prevenirea și stingerea incendiilor

Art. 48. – Proprietarii pădurilor, ai perdelelor forestiere de protecție și ai terenurilor degradate pe care s-au realizat lucrări de împădurire, precum și ocoalele silvice care asigură servicii silvice sau administrarea acestora sunt obligați să aplice și să respecte normele specifice de prevenire și stingere a incendiilor, aprobate prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al autorității publice centrale pentru administrație și interne.

Art. 49. – Prefecții, primarii, consiliile județene și locale, unitățile autorităților competente ale statului în domeniul protecției civile, al combaterii efectelor calamităților și dezastrelor, potrivit atribuțiilor legale ce le revin, au obligația de a interveni în acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor în fondul forestier și în vegetația forestieră din afara acestuia.

Art. 50. – Persoanele fizice care constată incendii în pădure, în perdele forestiere sau pe terenuri degradate pe care s-au realizat lucrări de împădurire sunt obligate să le anunțe imediat celei mai apropiate unități silvice și să participe la stingerea lor.

CAPITOLUL VI

Paza și protecția pădurilor

Art. 51. – (1) Proprietarii de păduri sunt obligați să asigure paza pădurii împotriva tăierilor ilegale de arbori, a furturilor, a distrugerilor, a degradărilor, a pășunatului și a altor fapte păgubitoare pentru fondul forestier, în condițiile legii.

(2) Personalul silvic care are atribuții pentru paza pădurilor este dotat cu armament de serviciu, în condițiile legii.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie

infrafracțiuni silvice, personalul silvic este asimilat personalului care îndeplinește funcții ce implică exercițiul autorității publice.

Art. 52. – Unitățile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor care le revin conform legii, asigură sprijin de specialitate în organizarea pazei pădurilor.

Art. 53. – (1) Se interzice pășunatul în păduri, în perdelele forestiere de protecție și în perimetrele de ameliorare a terenurilor degradate sau în alunecare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), în caz de forță majoră, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sau unitățile teritoriale de specialitate ale acesteia, după caz, pot aproba pășunatul în fondul forestier, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) se desfășoară pe durată limitată;
- b) se practică doar în anumite perimetre ale pădurii;
- c) solicitările de aprobare aparțin autorităților publice locale;
- d) s-a obținut acordul proprietarului;
- e) este solicitat în cazuri temeinic justificate.

(3) Nu poate fi aprobat pășunatul în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în pădurile care îndeplinesc funcții speciale de protecție.

(4) În cazul pădurilor proprietate publică a statului, acordul prevăzut la alin.(2) lit.d) se dă de administrator.

(5) Trecerea animalelor domestice prin pădure spre zonele de pășunat, adăpat și adăpostire se aprobă de ocolul silvic, cu acordul proprietarului pădurii, pe trasee delimitate și în perioade precizate; pentru pădurile proprietate publică a statului, aprobarea se dă de către administrator.

(6) Se interzice trecerea animalelor domestice prin pădure în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în ariile naturale protejate de interes național, în perimetrele de ameliorare, precum și în perdelele forestiere de protecție.

(7) Cu aprobarea ocolului silvic, se permite amplasarea în mod gratuit a stupilor de albine în fondul forestier proprietate publică a statului, pe perioada pastoralului.

(8) Cuantumul plății pentru acțiunile prevăzute la alin.(2) și (5) se stabilește prin înțelegerea părților.

Art. 54. – (1) Accesul public în pădure este permis numai în zone amenajate și pe trasee marcate în acest sens.

(2) Accesul public în pădure cu autovehicule, motociclete, ATV-uri sau mopede este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism, care se pot practica numai cu acordul proprietarului sau al administratorului pădurilor proprietate publică a statului.

Art. 55. – (1) Supravegherea stării de sănătate a pădurilor și stabilirea lucrărilor necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și a dăunătorilor se realizează prin serviciul de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Măsurile dispuse de serviciul prevăzut la alin.(1) sunt obligatorii pentru toți deținătorii de fond forestier.

Art. 56. – Ocoalele silvice realizează lucrările de depistare și prognoză a atacurilor bolilor și dăunătorilor pădurii, în conformitate cu normele tehnice privind protecția pădurilor împotriva bolilor și dăunătorilor.

Art. 57. – (1) Lucrările de combatere a bolilor și dăunătorilor pădurilor, indiferent de forma de proprietate, prin mijloace avio, se realizează în mod unitar sub coordonarea serviciului prevăzut la art.55.

(2) Efectuarea celorlalte lucrări de combatere a bolilor și dăunătorilor se realizează de ocolul silvic în care sunt necesare aceste lucrări și se suportă de proprietar, respectiv de administrator pentru pădurile proprietate publică a statului.

CAPITOLUL VII

Produsele specifice fondului forestier național

Art. 58. – (1) Produsele specifice fondului forestier național sunt bunurile ce se realizează din acesta, respectiv produse lemnoase și nelemnoase.

(2) Produsele lemnoase specifice fondului forestier național sunt reprezentate prin:

- a) produse principale, rezultate din tăieri de regenerare a pădurilor;
- b) produse secundare, rezultate din tăieri de îngrijire și conducere a arboretelor;

c) produse accidentale, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici destabilizatori sau din defrișări de pădure legal aprobate;

d) produse de igienă, rezultate din procesul normal de eliminare naturală;

e) alte produse: arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită, puieti și diferite produse din lemn.

(3) Produsele nelemnoase specifice fondului forestier național sunt reprezentate prin:

a) faună de interes cinegetic;

b) pește din apele de munte, din crescătorii, bălți și iazuri din fondul forestier;

c) fructe de pădure;

d) semințe forestiere;

e) ciuperci comestibile din flora spontană din cuprinsul acestuia;

f) plante medicinale și aromatice din cuprinsul acestuia;

g) rășină;

h) alte produse.

(4) Produsele pădurii aparțin proprietarilor sau deținătorilor acesteia, după caz, cu excepția faunei de interes cinegetic și a peștelui din apele de munte.

(5) Recoltarea și/sau achiziționarea produselor nelemnoase specifice fondului forestier se fac pe baza avizelor, a autorizațiilor și a actelor de estimare eliberate de unitățile silvice pe principiul teritorialității, în conformitate cu normele tehnice aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 59. – (1) Volumul maxim de lemn ce se poate recolta din păduri nu poate depăși posibilitatea stabilită prin amenajament silvic.

(2) Volumul maxim de lemn ce se poate recolta anual din păduri nu poate depăși posibilitatea anuală.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), se poate depăși posibilitatea anuală cu volumul de lemn nerecoltat din anii anteriori de aplicare a amenajamentului silvic în vigoare.

(4) Produsele accidentale se recoltează integral.

(5) Volumul produselor accidentale I, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici și din defrișări legale, care apar în subunități de gospodărire în care se reglementează procesul de producție lemnoasă, precum și volumul rezultat în urma tăierilor ilegale în anul precedent în

unitatea de producție și protecție se precomptează din posibilitatea de produse principale.

(6) În situația în care volumul arboretelor puternic afectate de calamități naturale este mai mare decât posibilitatea anuală, aceasta poate fi depășită cu aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(7) Volumul prevăzut la alin.(6), care depășește posibilitatea anuală, se precomptează în anii următori de aplicare a amenajamentului silvic.

(8) Precomptarea se realizează în cadrul aceleiași proprietăți.

(9) Se interzice compensarea volumului de recoltat prevăzut de amenajamentul silvic din unități amenajistice inaccesibile, cu volume echivalente din unități amenajistice situate în zone accesibile.

Art. 60. – (1) Produsele lemnoase ale pădurii și ale vegetației forestiere din afara fondului forestier se recoltează pe bază de autorizație de exploatare, eliberată de ocolul silvic.

(2) Estimarea cantitativă și calitativă a produselor lemnoase se face prin acte de evaluare întocmite de ocoalele silvice, conform normelor tehnice silvice specifice.

(3) Ocolul silvic care eliberează autorizația de exploatare are obligația să execute predarea spre exploatare, controlul exploatării și reprimirea parchetelor.

Art. 61. – Produsele nelemnoase specifice fondului forestier se recoltează în conformitate cu normele tehnice aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

CAPITOLUL VIII

Exploatarea masei lemnoase

Art. 62. – (1) Exploatarea masei lemnoase se face după obținerea autorizației de exploatare și predarea parchetului, cu respectarea regulilor silvice și în conformitate cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos, aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Exploatarea masei lemnoase se face de persoane juridice atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), persoanele fizice pot exploata în regie proprie un volum de maximum 20 m³/an din pădurile pe care le au în proprietate.

(4) Regulamentul de atestare a persoanelor juridice prevăzute la alin.(2) și componența comisiei se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, din comisie făcând parte și reprezentanți ai asociațiilor patronale și profesionale din domeniu, recunoscute la nivel național.

Art. 63. – (1) Arborii destinați tăierii se inventariază și, după caz, în funcție de natura tăierii, se marchează cu dispozitive speciale de marcat de personalul silvic împuternicit, în conformitate cu normele tehnice.

(2) Forma și modul de utilizare a dispozitivelor speciale de marcat, precum și modul de marcarea arborilor sau a unor loturi de arbori se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 64. – (1) Dispozitivele speciale de marcat au regimul mărcilor și al sigiliilor, iar tiparele lor se înregistrează și se păstrează la birourile notariale.

(2) Operațiunile prevăzute la alin.(1) sunt scutite de taxa de timbru prevăzută de lege pentru primirea în depozit la birourile notariale a înscrisurilor sau a documentelor.

(3) Conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură poate aproba utilizarea unor dispozitive speciale de marcat care nu au regimul mărcilor și al sigiliilor.

Art. 65. – (1) La exploatarea masei lemnoase se folosesc tehnologii de recoltare, colectare, lucrări în platforma primară și de transport al lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, a drumurilor forestiere și a malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințșului utilizabil, precum și a arborilor nedestinați exploatareii, peste limitele admise de normele tehnice.

(2) Titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe toată durata exploatareii pentru prejudiciile produse în cuprinsul parchetului și drumurilor auto forestiere pe care circulă.

Art. 66. – (1) În scopul asigurării fondurilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor privind eventualele prejudicii de natura celor prevăzute la art.65 alin.(1), inclusiv pentru refacerea elementelor de drum forestier distruse din vina titularilor autorizațiilor de exploatare, aceștia depun la ocolul silvic, anticipat emiterii autorizației de exploatare, o cauțiune de minimum 5% din valoarea contractului.

(2) Cuantumul cauțiunii prevăzute la alin.(1) se stabilește la data contractării masei lemnoase sau a lucrării de exploatare a lemnului.

Art. 67. – (1) Pentru colectarea lemnului din păduri se construiesc căi de acces și instalații pasagere, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute la art.62 alin.(1).

(2) Colectarea lemnului prin traversarea terenurilor aparținând altor proprietari se face cu plata servituții de trecere și, după caz, a despăgubirilor stabilite prin înțelegerea părților.

CAPITOLUL IX

Proveniența și circulația materialelor lemnoase

Art. 68. – (1) Materialele lemnoase, indiferent de proveniența lor, se transportă numai însoțite de documente specifice de transport, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora.

(2) Sunt interzise primirea spre încărcare și transportul cu orice mijloace de transport ale materialelor lemnoase neînsoțite de documentele de transport prevăzute la alin.(1).

Art. 69. – (1) Controlul circulației materialelor lemnoase se efectuează de către:

- a) personalul silvic;
- b) ofițerii și agenții de poliție abilitați;
- c) personalul care exercită controlul financiar fiscal din cadrul autorității publice centrale pentru finanțe publice, precum și cel al Gărzii Financiare.

(2) Personalul prevăzut la alin.(1) lit.b) și c) este obligat să sprijine personalul silvic în acțiunile de control al circulației materialelor lemnoase, în condițiile legii.

Art. 70. – Materialele lemnoase găsite în circulație fără documentele specifice de transport, cu documente specifice de transport

a căror valabilitate a expirat sau care nu au înscrisă proveniența legală se confiscă de personalul prevăzut la art.69 alin.(1) și se valorifică potrivit legii.

Art. 71. – (1) Materialele lemnoase însoțite de documente specifice de transport care nu sunt completate corespunzător se rețin și se predau în custodie.

(2) Custodia materialelor lemnoase se asigură de cel mai apropiat ocol silvic sau de persoane fizice ori juridice care dețin spații corespunzătoare de depozitare, cu acordul acestora.

(3) Dacă, în termenul stabilit de personalul împuternicit care a dispus reținerea sau ca urmare a hotărârii judecătorești, nu se confirmă proveniența legală a materialelor lemnoase, acestea se confiscă potrivit prevederilor legale.

(4) În cazul în care s-a stabilit proveniența legală, materialele lemnoase reținute se restituie.

(5) Materialele lemnoase confiscate conform prevederilor alin.(3) și ale art.70 se restituie proprietarilor, dacă aceștia sunt identificați și nu sunt autorii faptelor ilegale care au condus la aplicarea sancțiunii de confiscare sau se valorifică potrivit legii.

(6) Cheltuielile ocazionate de reținere, custodie și transport se suportă de persoana care nu a făcut dovada provenienței legale a materialelor lemnoase reținute.

Art. 72. – (1) Se interzic primirea, depozitarea, prelucrarea, transportul și comercializarea materialelor lemnoase fără documente specifice de transport ale acestora sau cu documente din care nu rezultă cu certitudine proveniența legală a acestora.

(2) Materialele lemnoase prevăzute la alin.(1) se confiscă și se valorifică potrivit legii.

Art. 73. – Normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

CAPITOLUL X

Cercetarea științifică din silvicultură

Art. 74. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură coordonează, organizează și îndrumă activitatea de cercetare științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniu, sprijină dezvoltarea acestora și urmărește folosirea eficientă a rezultatelor obținute, în vederea fundamentării tehnico-științifice a măsurilor de gospodărire a pădurilor.

Art. 75. – Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniul silviculturii se realizează prin Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice care se reorganizează, prin hotărâre a Guvernului, în Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice „Marin Drăcea”, în coordonarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, ca institut național cu personalitate juridică, precum și prin alte instituții de drept public și privat care au ca obiect de activitate cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniu.

Art. 76. – Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice „Marin Drăcea” poate avea în administrare ocoale silvice și baze experimentale, potrivit legii, în care se efectuează cercetări în vederea generalizării rezultatelor în practica silvică.

Art. 77. – Cercetarea științifică în domeniul silviculturii este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, precum și din alte surse, potrivit legii.

CAPITOLUL XI

Dezvoltarea conștiinței forestiere

Art. 78. – (1) Autoritatea publică centrală pentru educație împreună cu autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură vor include la formele de învățământ obligatorii, în programele curriculare, noțiuni privitoare la păduri, la conservarea acestora, precum și la rolul și importanța lor în cadrul biosferei și în viața oamenirii, în general.

(2) Noțiunile prevăzute la alin.(1) se vor dezvolta diferențiat și progresiv, în funcție de forma de învățământ.

Art. 79. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are obligația realizării acțiunilor specifice, prin căi și mijloace adecvate, pentru următoarele scopuri:

- a) formarea conștiinței forestiere;
- b) crearea unui minimum de cunoștințe profesionale la proprietarii de păduri.

Art. 80. – (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură înființează Centrul Național pentru Perfecționare în Silvicultură.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a centrului prevăzut la alin.(1) se va stabili prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 81. – (1) În perioada 15 martie-15 aprilie a fiecărui an, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează *Luna plantării arborilor*.

(2) Luna plantării arborilor se organizează cu participarea consiliilor județene, a prefecturilor, a primăriilor, a inspectoratelor școlare teritoriale, a instituțiilor confesionale, a unităților militare, precum și a altor instituții cu caracter public.

(3) Cu prilejul organizării manifestărilor prevăzute la alin.(1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin unitățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acesteia, va pune la dispoziția celor interesați materialul săditor și logistica necesară.

(4) În perioada prevăzută la alin.(1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, administratorii pădurilor proprietate publică a statului și ocoalele silvice private sunt obligate să desfășoare acțiuni publice de popularizare și educare privind rolul și importanța pădurii și activități practice de realizare de plantații forestiere, întreținerea și conducerea arboretelor.

Art. 82. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sprijină inițiativa și acțiunile instituțiilor publice, ale mass-media și ale organizațiilor neguvernamentale referitoare la apărarea, dezvoltarea și gospodărirea pădurilor.

CAPITOLUL XII

Accesibilizarea pădurilor

Art. 83. – (1) Mărirea gradului de accesibilizare a fondului forestier constituie o condiție de bază a gestionării durabile a pădurilor.

(2) Drumurile forestiere sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gospodărirea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism care se pot practica numai cu acordul proprietarului, iar în cazul pădurilor proprietate publică a statului, cu acordul administratorului acestora.

(3) Condițiile de acces se afișează pe indicatoare specifice, la intrarea pe drumul forestier.

(4) Pentru construirea drumurilor forestiere nu este necesară obținerea autorizației de construire.

Art. 84. – Execuția drumurilor forestiere se aprobă, pe baza avizelor acordate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, după cum urmează:

a) pentru drumurile forestiere care se realizează în pădurile proprietate publică a statului, de administratorul acestora;

b) pentru drumurile forestiere care se realizează în pădurile proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, de unitatea administrativ-teritorială proprietară a terenului;

c) pentru drumurile forestiere care se realizează în pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, de proprietar.

Art. 85. – (1) Proiectarea și construcția drumurilor forestiere se realizează pe baza principiilor care respectă încadrarea în peisaj și nu afectează calitatea apei, a solului și a habitatelor.

(2) Proiectarea de drumuri forestiere se realizează de persoane fizice sau juridice atestate de o comisie înființată în acest scop.

(3) Metodologia, criteriile de atestare și comisia de atestare se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură cu consultarea asociațiilor profesionale de profil.

(4) Comisia de atestare este compusă din specialiști din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, specialiști în

cercetare, proiectare și în construcția de drumuri forestiere, specialiști din învățământul superior de profil și reprezentanți ai asociațiilor patronale-profesionale recunoscute la nivel național.

(5) Activitățile de proiectare și de construire a drumurilor forestiere se desfășoară în conformitate cu ghidurile de bune practici și cu normativele aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(6) Studiile de fezabilitate pentru dezvoltarea rețelei de drumuri forestiere se realizează în corelare cu cele pentru lucrările de corectare a torenților.

(7) Supravegherea și controlul execuției drumurilor forestiere revin proiectantului, beneficiarului și autorităților de la care s-au obținut avizele.

(8) Recepția lucrărilor privind drumurile forestiere se efectuează de beneficiar și de reprezentanți ai autorităților de la care s-au obținut avizele, în prezența reprezentanților proiectantului și ai constructorului.

Art. 86. – Lucrările de corectare a torenților și întreținerea investițiilor efectuate pentru corectarea torenților în fondul forestier se realizează cu fonduri publice, în conformitate cu prevederile Strategiei naționale pentru dezvoltarea fondului forestier național și ale Strategiei naționale de management al riscului la inundații.

Art. 87. – Întreținerea și repararea drumurilor forestiere sunt în sarcina proprietarului, respectiv a administratorului, pentru drumurile forestiere aflate în fondul forestier proprietate publică a statului, cu respectarea normativelor sau a ghidurilor de bune practici aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

TITLUL IV

Dezvoltarea durabilă a fondului forestier național

CAPITOLUL I

Dezvoltarea fondului forestier național

Art. 88. – (1) Dezvoltarea fondului forestier și extinderea suprafețelor de pădure constituie o obligație și o prioritate națională, în

vederea asigurării echilibrului ecologic la nivel local, național și global și se realizează prin Programul național de împădurire.

(2) Programul național de împădurire, prevăzut la alin.(1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Realizarea Programului național de împădurire prevăzut la alin.(1) se face prin lucrări de împădurire a terenurilor din afara fondului forestier național și a terenurilor cu destinație agricolă, în vederea îmbunătățirii condițiilor de mediu și a optimizării peisajului, a asigurării și creșterii recoltelor agricole, a prevenirii și combaterii eroziunii solului, a protejării căilor de comunicație, a digurilor și a malurilor, a localităților și a obiectivelor economice, sociale și strategice, urmărindu-se împădurirea unor terenuri cu altă destinație decât cea silvică, în suprafață de 2 milioane ha, până în anul 2035.

Art. 89. – (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură realizează continuu și actualizează periodic la fiecare 5 ani, inventarul forestier național, denumit în continuare *I.F.N.*, aliniat la standardele Uniunii Europene, în scopul obținerii de informații actualizate despre starea și evoluția vegetației forestiere de pe întreg teritoriul țării.

(2) Metodologia de inventariere statistică a tuturor resurselor forestiere din România, pe baza căreia se realizează *I.F.N.*, se aprobă de conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 90. – (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură asigură realizarea cu continuitate a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, potrivit legii.

(2) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție constituie obiectiv de utilitate publică.

(3) Este obligatorie administrarea perdelelor forestiere de protecție prin ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2) lit.a).

(4) Finanțarea acțiunilor prevăzute la alin.(3) se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pe baza unei metodologii aprobate prin ordin comun al conducătorului acesteia și al conducătorului autorității publice centrale pentru finanțe.

Art. 91. – Finanțarea Programului național de împădurire prevăzut la art.88 și a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție prevăzut la art.90 se face din fondul de ameliorare a fondului funciar, fondul de conservare și regenerare a pădurilor, alocații de la bugetul de stat și alte fonduri prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Forme asociative ale proprietarilor de păduri

Art. 92. – (1) Persoanele fizice și/sau juridice care au în proprietate terenuri forestiere se pot constitui în asociații, potrivit legii.

(2) Principiile care stau la baza constituirii asociațiilor prevăzute la alin.(1) sunt următoarele:

- a) libera asociere;
- b) respectarea regimului silvic;
- c) gospodărirea durabilă a pădurilor.

(3) Înființarea asociațiilor de proprietari de păduri se face în vederea realizării obiectivelor de ordin economic, ecologic și de management durabil al pădurilor, urmărindu-se:

- a) consolidarea proprietății;
- b) comercializarea în condiții de profitabilitate a produselor fondului forestier;
- c) crearea de ocoale silvice proprii;
- d) creșterea capacității de absorbție a fondurilor interne și externe;
- e) reprezentarea drepturilor proprietarilor în raport cu autoritățile.

Art. 93. – Asociațiile se înființează potrivit prevederilor art.92 alin.(1) și funcționează în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005.

Art. 94. – (1) Pentru a beneficia de sprijin conform legii, asociațiile de proprietari de păduri și formele asociative prevăzute la art.92 alin.(1) trebuie să se înscrie în Registrul național al asociațiilor de proprietari de păduri, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Conținutul, modelul și procedura de înscriere în Registrul național al asociațiilor de proprietari de păduri se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 95. – (1) Obștile de moșneni în devălmășie, obștile de moșneni în indiviziune, obștile răzeșești nedivizate, composesoratele, pădurile grănicerești, pădurile urbariale, comunele politice, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri, existente anterior anului 1948, fac parte din tezaurul istoric al României.

(2) Proprietatea formelor asociative prevăzute la alin.(1) este garantată, indivizibilă și inalienabilă.

(3) Formele asociative prevăzute la alin.(1), rezultat al manifestării voinței comunităților locale, sunt persoane juridice; organizarea și funcționarea acestora se vor reglementa prin lege specială.

Art. 96. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sprijină constituirea și dezvoltarea asociațiilor de proprietari de păduri și a formelor asociative, prin bugetul său.

CAPITOLUL III

Modalități de sprijin pentru dezvoltarea durabilă a pădurilor

Art. 97. – (1) În scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru:

a) asigurarea integrală de la bugetul de stat a costurilor administrării, precum și a serviciilor silvice, pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha, indiferent dacă aceasta este sau nu este cuprinsă într-o asociație; plata se face către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, după caz;

b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;

c) asigurarea diferenței dintre sumele necesare pentru finanțarea integrală a lucrărilor prevăzute la art.33 alin.(3) lit.a)-d) și sumele

calculate la nivelul maxim în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor prevăzute la art.57 alin.(1), numai pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha, indiferent dacă aceasta este sau nu este cuprinsă într-o asociație;

e) refacerea pădurilor și a căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale sau de incendii cu autor necunoscut, dacă sumele constituite la nivelul maxim din fondul de conservare și regenerare a pădurilor sunt insuficiente;

f) sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri;

g) punerea la dispoziția proprietarilor de păduri a materialelor de educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor.

(2) Pentru gestionarea durabilă a fondului forestier proprietate publică a statului se alocă administratorului acestuia, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru refacerea căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale.

Art. 98. – Sumele prevăzute la art.97 alin. (1) lit.a), c), d) și e) se pun la dispoziția ocolului silvic care asigură serviciile silvice, cele prevăzute la art.97 alin.(1) lit.b), f) și g) și la art.101 se pun la dispoziția proprietarilor, iar cele prevăzute la art.21 alin.(4) se pun la dispoziția structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 99. – (1) Normele metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale prevăzute la art.98 se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(2) Prin normele metodologice prevăzute la alin.(1) se aprobă și procedura de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond.

Art. 100. – Realizarea cadastrului aferent fondului forestier național, a I.F.N., a monitoringului sol-vegetație forestieră sunt finanțate

anual de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 101. – (1) Persoanele fizice sau juridice care sunt de acord și pe ale căror terenuri agricole se înființează perdele forestiere de protecție rămân în continuare proprietari pe terenul respectiv și pe pădurea astfel înființată și primesc anual, până la închiderea stării de masiv, o compensație a pierderii de venit în cuantum de 10 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, stabilit în condițiile legii, la hectar, corespunzător suprafeței efectiv ocupate de perdelele forestiere de protecție.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului cod, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează metodologia de acordare a compensației prevăzute la alin.(1), pe care o aprobă prin ordin al conducătorului acesteia.

(3) Plata compensației prevăzute la alin.(1) se face din:

a) fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit potrivit Legii fondului funciar nr.18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) alocații de la bugetul de stat;

c) alte surse prevăzute de lege.

(4) Persoanele juridice care au concesionate terenuri proprietate publică a statului cu altă destinație decât cea forestieră, în condițiile legii, pe care se realizează perdele forestiere de protecție, sunt scutite de la plata redevenței aferente suprafeței ocupate de perdelele forestiere.

TITLUL V

Controlul aplicării și respectării regimului silvic

Art. 102. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează și realizează, prin personalul propriu împuternicit și prin personalul împuternicit de la structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură:

a) controlul aplicării și respectării regimului silvic în fondul forestier național;

b) controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în vegetația forestieră din afara fondului forestier;

c) controlul circulației materialelor lemnoase, al instalațiilor de prelucrat și al spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase;

d) controlul circulației produselor nelemnoase din fondul forestier național.

Art. 103. – (1) Deținătorii de fond forestier și de vegetație forestieră din afara fondului forestier, inclusiv ocoalele silvice, sunt obligați să permită accesul personalului silvic împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic sau a normelor tehnice specifice, după caz, după înștiințarea prealabilă a acestora.

(2) Personalul silvic împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic are dreptul să pătrundă pe proprietățile forestiere, în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu.

TITLUL VI

Răspunderi și sancțiuni

Art. 104. – Încălcarea prevederilor prezentului cod atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, potrivit legii.

Art. 105. – (1) Prejudiciul adus pădurii, denumit în continuare *prejudiciu*, indiferent de natura juridică a proprietății și de suprafața pădurii avută în proprietate, se evaluează potrivit legii.

(2) Valoarea prejudiciilor din pădurile încadrate prin amenajamentul silvic în grupa I funcțională, din perdelele forestiere de protecție și din jnepenișuri se stabilește prin multiplicarea de două ori a valorii obținute potrivit legii.

(3) În situațiile în care prejudiciul evaluat potrivit prevederilor alin.(1) și (2) nu a fost recuperat de ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea pădurii, acesta se recuperează de autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, ca reprezentant al statului român.

(4) Prejudiciul prevăzut la alin.(1) se evaluează de personalul silvic împuternicit potrivit legii.

(5) Sumele reprezentând contravaloarea prejudiciului care se recuperează se distribuie în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 106. – (1) Reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art.36 și art.37 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin.(1) se sancționează și schimbarea destinației obiectivului pentru care s-a obținut aprobarea de scoatere din fondul forestier național sau de ocupare a fondului forestier național, dacă schimbarea destinației se produce în termen de 5 ani de la aprobarea scoaterii din fondul forestier.

(3) Autorul faptelor prevăzute la alin.(1) și alin.(2) este obligat să elibereze terenul forestier de orice construcții sau instalații amplasate ilegal.

(4) Reinstalarea vegetației forestiere se execută, pe cheltuiala autorului faptelor prevăzute la alin.(1) și alin.(2), de către ocolul silvic care realizează serviciile silvice sau administrarea pădurii respective, pe amplasamentul care face obiectul infracțiunii.

Art. 107. – Ocuparea fără drept, în întregime sau în parte, a unor suprafețe din fondul forestier național constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 108. – (1) Tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieti sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se sancționează după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 4 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mică decât limita prevăzută la lit.a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit.a);

c) cu închisoare de la 2 ani la 6 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei;

d) cu închisoare de la 4 ani la 16 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei.

(2) Maximul pedepselor prevăzute la alin.(1) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică ori paralizantă;

c) în timpul nopții;

d) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național.

(3) În cazul în care infracțiunile prevăzute la alin.(1) au fost săvârșite cu știrea sau cu acordul personalului silvic, nivelul minim valoric al prejudiciului pentru calificarea faptei ca infracțiune silvică se stabilește la o valoare de 2,5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data constatării faptei.

(4) Tentativa se pedepsește.

Art. 109. – (1) Pășunatul în pădurile sau în suprafețele de pădure în care acesta este interzis constituie infracțiune silvică și se sancționează după cum urmează:

a) cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei;

b) cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei;

c) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei.

(2) Maximul pedepselor prevăzute la alin.(1) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) în timpul nopții;

b) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național.

Art. 110. – (1) Furtul de arbori doborâți sau ruți de fenomene naturale ori de arbori, puieti sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și a oricăror alte produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se sancționează după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de 5 până la 20 de ori inclusiv mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a materialului lemnos depășește valoarea prevăzută la lit.a);

c) cu închisoare de la 2 ani la 6 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de peste 20 până la 50 de ori inclusiv mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;

d) cu închisoare de la 4 ani la 16 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras depășește de 50 de ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

(2) Maximul pedepselor prevăzute la alin.(1) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică ori paralizantă;

c) în timpul nopții;

d) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național.

Art. 111. – (1) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare prin incendiere a pădurilor, a perdelelor forestiere de protecție, a vegetației forestiere din terenurile degradate ameliorate prin împăduriri, a jnepenișurilor și a vegetației forestiere din afara fondului forestier național, de către proprietari, deținători, administratori sau de orice altă persoană constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin.(1) a avut ca urmare producerea unui dezastru, se pedepsește cu detenție pe viață sau cu închisoare de la 15 ani la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 112. – Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă folosirea fără drept sau contrar reglementărilor specifice în vigoare a dispozitivelor speciale de marcat care a avut drept consecință producerea unui prejudiciu cu o valoare de 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Art. 113. – Falsificarea dispozitivelor speciale de marcat constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

Art. 114. – Nerespectarea obligației prevăzute la art.30 alin.(1) constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Art. 115. – Maximul special al pedepselor se majorează cu 2 ani, în cazurile în care infracțiunile prevăzute la art.106-113 sunt săvârșite de personal silvic.

Art. 116. – Materialul lemnos rezultat din săvârșirea infracțiunilor se confiscă și se valorifică potrivit legii.

Art. 117. – Pe lângă organele de urmărire penală sunt competente să constate faptele prevăzute la art.106-113, personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor sale teritoriale cu specific silvic, personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva și al structurilor sale teritoriale, personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice private autorizate, precum și personalul împuternicit din cadrul Jandarmeriei Române.

Art. 118. – (1) Personalul silvic prevăzut la art.117 are competența să identifice și să inventarieze, în locurile unde se află, materialele lemnoase provenite din săvârșirea unor fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni silvice.

(2) Materialele lemnoase prevăzute la alin.(1) se rețin de personalul silvic împuternicit să constate aceste fapte.

(3) Procedura de reținere prevăzută la alin.(2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 119. – (1) În cazul constatării prejudiciilor produse prin fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni, persoana care are calitatea să le constate depune actul de constatare la unitatea sau la instituția în care își desfășoară activitatea.

(2) Conducătorul unității sau al instituției prevăzute la alin.(1) transmite actul de constatare la parchetul de pe lângă instanța competentă din punct de vedere material și teritorial.

Art. 120. – Faptele prevăzute la art.106-113 prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, indiferent de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și de conduita făptuitorului.

Art. 121. – Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

TITLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 122. – (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod, normele, regulamentele, instrucțiunile și ghidurile de bune practici și le aprobă prin ordin al conducătorului acesteia, exercitând și controlul aplicării lor.

(2) Până la elaborarea și aprobarea actelor normative prevăzute la alin.(1) se aplică normele, regulamentele și instrucțiunile aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 123. – Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior se stabilește anual, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 124. – Regulamentul de pază a fondului forestier se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 125. – (1) Stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice se reglementează prin lege specială, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului cod.

(2) Până la intrarea în vigoare a legii speciale prevăzute la alin.(1), se aplică prevederile referitoare la contravențiile silvice din Ordonanța Guvernului nr.96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.139/2005 privind administrarea pădurilor din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.38/2006, cu modificările ulterioare, și din Legea nr.31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 126. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură prezintă anual Guvernului raportul privind starea pădurilor.

Art. 127. – (1) Personalul silvic de toate gradele este obligat să poarte, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, uniforma și însemnele distinctive stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Uniforma și însemnele prevăzute la alin.(1) se asigură gratuit de angajator, fără a fi impozitate, iar pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, se asigură gratuit prin bugetul acesteia.

(3) Gradele profesionale, drepturile și îndatoririle personalului silvic se stabilesc prin statutul personalului silvic, aprobat prin lege specială.

(4) Indemnizațiile aferente gradelor profesionale pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și subunitățile teritoriale ale acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice, al structurilor silvice de rang superior și al Regiei

Naționale a Pădurilor – Romsilva beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.

(6) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu cel puțin 3 ani vechime în domeniul silviculturii, sunt autorizați să execute măsurători topografice.

(7) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu tema de doctorat în domeniul măsurătorilor terestre sau cel puțin 5 semestre de studiu în domeniul măsurătorilor terestre, pot să efectueze lucrări de geodezie.

(8) Un procent de 20% din cuantumul amenzilor încasate și de 35% din contravaloarea materialelor lemnoase confiscate rămâne la dispoziția persoanei juridice în structura căreia își desfășoară activitatea personalul silvic care a aplicat amenda sau a realizat confiscarea.

(9) Sumele prevăzute la alin.(8) se utilizează de fiecare persoană juridică, după cum urmează:

a) pentru premierea personalului silvic care își desfășoară activitatea în cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale silvice ale acesteia;

b) 50% pentru premierea personalului silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și ocoalelor silvice private, iar 50% pentru investiții legate de paza fondului forestier și susținerea financiară a unor acțiuni în instanță inițiate de persoana juridică.

Art. 128. – (1) La data intrării în vigoare a prezentului cod se interzice efectuarea de studii sumare de amenajare și de transformare a pășunilor împădurite.

(2) Studiile de transformare a pășunilor împădurite și amenajamentele silvice aprobate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, rămân valabile până la întocmirea amenajamentului silvic în condițiile prezentului cod, dar nu mai târziu de expirarea valabilității acestora.

(3) Studiile sumare de amenajare aprobate rămân în vigoare până la data întocmirii amenajamentului silvic, în condițiile prezentului cod.

(4) După data intrării în vigoare a prezentului cod, pe terenurile forestiere retrocedate ca urmare a aplicării prevederilor legilor funciare, ocoalele silvice realizează lucrările prevăzute în amenajamentele silvice în vigoare.

Art. 129. – La data intrării în vigoare a prezentului cod sunt interzise punerea în valoare și autorizarea spre exploatare de masă lemnoasă din păduri pentru care nu sunt asigurate serviciile silvice, în condițiile prezentului cod.

Art. 130. – Până la elaborarea metodologiei prevăzute la art.43 se aplică metodologia în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 131. – (1) Ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin.(2), înființate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, sunt obligate să se înscrie în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului cod, și sunt continuatoarele în drepturi ale vechilor persoane juridice.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin.(1) se radiază din Registrul comerțului, respectiv din Registrul asociațiilor și fundațiilor în temeiul autorizației emise conform prevederilor prezentei legi, pe baza normelor metodologice aprobate prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Autorizațiile de funcționare ale ocoalelor silvice private eliberate anterior intrării în vigoare a prezentului cod sunt valabile 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 132. – (1) Prelucrarea lemnului rotund în instalații și/sau utilaje aparținând persoanelor juridice se realizează numai după autorizarea persoanei juridice și a fiecărei instalații și/sau utilaj de o comisie constituită de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și după înregistrarea acesteia în Registrul instalațiilor și/sau al utilajelor de prelucrat lemn rotund, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Prelucrarea lemnului rotund în instalații și/sau utilaje aparținând persoanelor fizice se realizează după înregistrarea persoanei fizice în Registrul instalațiilor și/sau al utilajelor de prelucrat lemn rotund ținut la nivelul subunităților teritoriale ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Procedura și criteriile de înregistrare și autorizare a persoanelor și instalațiilor prevăzute la alin.(1) și (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 133. – (1) Pentru fondul forestier proprietate publică a statului nu se plătesc taxe și impozite.

(2) Pentru clădirile amplasate în fondul forestier se plătesc taxele și impozitele prevăzute de lege.

Art. 134. – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva poate utiliza fondul forestier proprietate publică a statului, pe care îl administrează în scopurile prevăzute la art.11 alin.(4) și (5), potrivit metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 135. – (1) Până la punerea în posesie a terenurilor forestiere în temeiul legilor funciare, Regia Națională a Pădurilor – Romsilva are obligația să execute lucrările tehnice silvice conform amenajamentelor silvice și reglementărilor impuse de regimul silvic, acordând proprietarilor profitul rezultat din valorificarea masei lemnoase respective.

(2) Profitul rezultat se acordă în bani sau în natură, la cererea proprietarilor, pentru perioada dintre validare și punerea în posesie.

(3) Serviciile de pază și protecție a vegetației forestiere de pe terenurile retrocedate se asigură, în condițiile legii, de ocoalele silvice din structura Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva și după punerea în posesie a proprietarilor de terenuri forestiere, persoane fizice și juridice, până la formarea de către aceștia a structurilor proprii de administrare/prestări de servicii silvice ori până la încheierea contractelor de administrare/prestări de servicii silvice cu un ocol silvic existent, dar nu mai mult de 180 de zile de la data întocmirii procesului-verbal de punere în posesie.

(4) Contravaloarea serviciilor prevăzute la alin.(3) se suportă de la bugetul de stat.

Art. 136. – (1) Regia Națională a Pădurilor - Romsilva plătește administratorului sau ocolului silvic care asigură serviciile silvice pentru pădurea retrocedată, sumele din fondul de conservare și regenerare a pădurilor aferente valorii masei lemnoase recoltate prin tăieri rase, definitive sau accidentale I, reactualizate la data punerii în posesie, diminuate cu sumele cheltuite pentru regenerare până la data punerii în posesie, după caz.

(2) Sumele prevăzute la alin.(1) se plătesc pentru suprafețele de pădure neregenerate, indiferent de data punerii în posesie, și nu pot fi mai mici decât sumele necesare împăduririi și efectuării lucrărilor de întreținere până la realizarea stării de masiv, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 137. – Pădurile, altele decât cele proprietate publică a statului, încadrate prin amenajamentele silvice în grupa I funcțională, precum și cele cu vârsta de până la 20 ani sunt scutite de taxe și impozite.

Art. 138. – Legislația subsecventă Legii nr.26/1996 – Codul silvic, Ordonanței Guvernului nr.96/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr.139/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.38/2006, cu modificările ulterioare, rămâne în vigoare până la elaborarea legislației în condițiile prezentului cod.

Art. 139. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) Legea nr.26/1996 – Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.93 din 8 mai 1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța Guvernului nr.96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.122 din 26 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordonanța Guvernului nr.81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.107/1999;

d) art.4-9 din Hotărârea Guvernului nr.954/2002 privind aprobarea Regulamentului pentru stabilirea modalităților concrete de gospodărire a pădurilor și de repartizare a resurselor materiale și a surselor financiare cuvenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate și pe care le administrează prin structuri silvice de stat, pe bază contractuală, precum și a obligațiilor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.686 din 17 septembrie 2002, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr.545/2002 privind trecerea unor terenuri forestiere în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.726 din 4 octombrie 2002;

f) Ordonanța Guvernului nr.77/2004 pentru stimularea asocierii proprietarilor de păduri private în scopul gospodăririi durabile a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.791 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr.515/2004, cu modificările ulterioare;

g) Ordonanța Guvernului nr.82/2004 privind măsurile necesare pentru accesibilizarea fondului forestier prin construirea de drumuri forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.796 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr.514/2004;

h) art.5 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.81/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea crescătoriilor de vânat și a complexurilor de vânatoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.795 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr.486/2004;

i) art. 1-9, art. 11-16 și art.18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.939 din 20 octombrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.38/2006, cu modificările ulterioare;

j) orice altă dispoziție contrară prevederilor prezentului cod.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București,
Nr.

DEFINIȚII

1. Administrarea pădurilor - Totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.
2. Amenajament silvic - Documentul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic.
3. Amenajarea pădurilor - Ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punct de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.
4. Arboret - Porțiune omogenă de pădure atât din punct de vedere al populației de arbori cât și al condițiilor staționale.
5. Arboretum - Suprafață de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de arbori și arbuști.
6. Circulația materialelor lemnoase - Acțiunea de transport a materialelor lemnoase între două locații folosind în acest scop orice mijloc de transport și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase.
7. Compoziție-țel - Combinație de specii urmărită a se realiza de un arboret care îmbină în mod optim, atât prin proporție cât și prin gruparea lor, exigențele biologice cu obiectivele multiple, social-economice ori ecologice.
8. Consistența - Gradul de spațiere a arborilor în cadrul arboretului. Consistența, în funcție de gradul de dezvoltare a arboretului, se exprimă prin următorii indici:
 - a) indicele de desime - în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;

- b) indicele de densitate - determinat în raport cu suprafața de bază sau cu volumul;
- c) indicele de închidere a coronamentului.
9. Control de fond
- Totalitatea acțiunilor efectuate în fondul forestier, în condițiile legii, de către personalul care asigură administrarea pădurilor și serviciile silvice, în scopul:
 - a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
 - b) verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințișurilor utilizabile distruse sau vătămăte , a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și stabilirea cauzelor care le-au produs;
 - c) verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate;
 - d) identificării lucrărilor silvice necesare;
 - e) verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective;
 - f) inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia;
 - g) stabilirii pagubelor și/sau a daunelor aduse pădurii, precum și propuneri de recuperare a acestora.
10. Defrișare
- Acțiune de înlăturare completă a vegetației forestiere, fără a fi urmată de regenerarea acesteia, incluzând scoaterea și îndepărtarea cioatelor arborilor și arbuștilor cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului.
11. Deținător
- Proprietarul, administratorul, prestatorul de servicii silvice, transportatorul, depozitarul, custodele, precum și orice altă persoană fizică sau juridică în temeiul unui titlu legal de fond forestier sau de materiale lemnoase.
12. Dispozitiv special de marcat
- Ciocane silvice de marcat, instrumente folosite de personalul silvic pentru marcarea arborilor, a cioatelor și a materialului lemnos.
13. Ecosistem forestier
- Unitate funcțională a biosferei constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl are populația de arbori și stațiunea pe care o ocupă aceasta.

14. Exploatare forestieră - Procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile prevăzute de regimul silvic.
15. Gestionarea durabilă a pădurilor - Administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să-și mențină și să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global, fără a crea prejudicii altor ecosisteme.
16. Masă lemnoasă - Totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusiv cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră.
17. Materiale lemnoase - Lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat – cu secțiune dreptunghiulară sau pătrată –, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită și puieti.
18. Material forestier de reproducere - Material biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere; aceste specii și hibridi se stabilesc prin lege specială.
19. Ocol silvic - Unitate constituită în scopul administrării pădurilor și/sau asigurării serviciilor silvice, indiferent de forma de proprietate asupra fondului forestier, având suprafața minimă de constituire, după cum urmează:
a) în regiunea de câmpie – 3.000 ha fond forestier;
b) în regiunea de deal – 5.000 ha fond forestier;
c) în regiunea de munte – 7.000 ha fond forestier.
20. Ocupare temporară a terenului - Schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii.
21. Precomptare - Acțiunea de înlocuire a volumului de lemn prevăzut a fi recoltat din arboretele incluse în planurile decenale de recoltare a produselor principale cu volume rezultate

din exploatarea masei lemnoase din arborete afectate integral de factori biotici sau abiotici sau din arborete cu vârstă peste 60 de ani afectate parțial de factori biotici sau abiotici ori provenite din defrișări legale și tăieri ilegale.

22. Parchet - Suprafață de pădure în care se efectuează recoltări de masă lemnoasă în scopul realizării unei tăieri de îngrijire sau a unui anumit tratament.
23. Perdele forestiere de protecție - Formațiuni cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.
24. Perimetru de ameliorare - Terenurile degradate sau neproductive agricol care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere în valoare este necesară din punct de vedere al protecției solului, al regimului apelor, al îmbunătățirii condițiilor de mediu și a diversității biologice.
25. Plantaj - Cultură forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat.
26. Posibilitate - Volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, în baza amenajamentului silvic, pe perioada de aplicare a acestuia.
27. Posibilitate anuală - Volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, rezultat ca raport dintre posibilitate și numărul anilor de aplicabilitate a amenajamentului silvic.
28. Prejudiciu adus pădurii - Efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot afecta pădurea în mod :
- a) direct, prin acțiuni desfășurate ilegal;
 - b) indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii poate fi cuantificat în timp. Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării,

realizării de construcții, exploatarea de resurse minerale, cu identificarea relației cauză-efect certificată prin studii realizate de organisme abilitate, neamenajarea zonelor de limitare a propagării incendiilor, precum și neasigurarea dotării minime pentru intervenție în caz de incendiu.

29. Prestație silvică - Lucrări cu caracter tehnic silvic efectuate de ocoale silvice, pe bază de contract, în vegetația forestieră din afara fondului forestier național.
30. Principiul teritorialității - Efectuarea administrării și serviciilor silvice, după caz, pe bază de contract, de către ocolul silvic care deține majoritatea fondului forestier din raza unității administrativ – teritoriale respective.
31. Produse accidentale I - Volum de lemn rezultat din exploatarea arboretelor afectate integral de factori biotici și abiotici, din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de peste 60 de ani afectate parțial de factori biotici și abiotici sau cel provenit din defrișări legal aprobate.
32. Produse accidentale II - Volum de lemn rezultat din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de până la 60 de ani afectate parțial de factori biotici și abiotici.
33. Proveniența materialelor lemnoase - Sursa localizată de unde au fost obținute materialele lemnoase, respectiv :
 a) fondul forestier național;
 b) vegetația forestieră din afara fondului forestier;
 c) centrele de sortare și prelucrare a lemnului;
 d) depozitele de materiale lemnoase;
 e) piețele, târgurile, oboarele și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;
 f) import.
34. Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior - Prețul mediu de vânzare al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, calculată la nivel național pe baza datelor statistice din anul anterior.

35. Regimul codrului - Modul general de gospodărire a unei păduri bazat pe regenerarea din sămânță.
36. Regimul crângului - Modul general de gospodărire a unei păduri bazat pe regenerarea vegetativă.
37. Regimul silvic - Sistem unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier, în scopul asigurării gestionării durabile.
38. Schimbarea categoriei de folosință de destinației forestiere, determinată de modificarea prevederilor amenajamentului silvic în scopul executării de lucrări, instalații și construcții necesare gestionării pădurilor.
39. Scoatere definitivă din fondul forestier național - Schimbarea definitivă a destinației forestiere a unui teren, în altă destinație, în condițiile legii.
40. Servicii silvice - Totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic, exceptând valorificarea masei lemnoase.
41. Sezon de vegetație - Perioada din an de la intrarea în vegetație a unui arboret până la repaosul vegetativ.
42. Silvicultura - Ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, recoltarea și valorificarea rațională a produselor sale, prelucrarea primară a lemnului, precum și organizarea și conducerea întregului proces de gestionare.

43. Spații de depozitare a materialelor lemnoase - Spațiile delimitate, în care deținătorul materialelor lemnoase are dreptul să realizeze depozitarea acestora în vederea expedierii pentru transport, a prelucrării primare și industriale, a comercializării, precum și platformele primare de la locul de tăiere a masei lemnoase pe picior.
44. Stare de masiv - Stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente ale acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.
45. Structură silvică de rang superior - Structură în subordinea căreia se pot afla, din punct de vedere tehnic, ocoalele silvice private.
46. Subunitate de gospodărire - Diviziune a unei unități de producție și/sau protecție, constituită ca urmare a grupării arboretelor din unitatea de producție și/sau protecție în funcție de țelul de gospodărire .
47. Teren neproductiv - Teren în suprafață de cel puțin 0,1 ha care nu prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.
48. Terenuri degradate - Terenuri care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:
- a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
 - b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți;
 - c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;
 - d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
 - e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
 - f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
 - g) terenurile sărăturate sau puternic acide;

h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;

i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut;

j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale;

k) terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;

l) terenurile din oricare dintre categoriile menționate la lit.a) – k), care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.

49. Unitate de producție și/sau protecție

- Suprafața de fond forestier pentru care se elaborează un amenajament silvic. La constituirea unei unități de protecție și de producție se au în vedere următoarele principii:

a) se constituie pe bazine sau pe bazinete hidrografice, în cadrul aceluiași ocol silvic;

b) delimitarea se realizează prin limite naturale, artificiale permanente sau pe limita proprietății forestiere, după caz.

Se includ într-o unitate de producție și/sau protecție proprietăți întregi, nefragmentate; proprietățile se pot fragmenta numai dacă suprafața acestora este mai mare decât suprafața maximă stabilită de normele tehnice pentru o unitate de producție și/sau protecție.

50. Vegetația forestieră din afara fondului forestier național

- Vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:

a) plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole;

b) vegetația forestieră de pe pășuni cu consistență mai mică de 0,4;

c) fânețele împădurite;

d) plantațiile cu specii forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;

e) arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și canalelor;

f) zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri;

g) parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;

h) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

51. Zonă
deficitară în
păduri

- Județul în care suprafața pădurilor reprezintă mai puțin de 16% din suprafața totală a acestuia.